

Autor: Ruslan Ostaško

Také jste si všimli, že se západní média z ničeho nic přestala zajímat o trpící civilisty v Alepu? Jako by někdo stisknul tlačítko a všechny slzy jako na povel okamžitě oschly a falešné twitterové účty falešných sedmiletých dívenek údajně trpících pod Putinovými bombami se odmlčely. Nikoho to nezajímá. Nevidíme už ani žádné evropské protesty na podporu moderních syrských demokratů, kteří zajatcům řezou hlavy jen občas. Skoro se zdá, že pro západní média přestala syrská krize v podstatě existovat a její hrdinové se museli z titulních stran evropských listů přesunout až někam na konec přílohy.

Co se vlastně stalo? Proč západní diplomaté i politici náhle o syrském problému zmlkli a přestali nás oblažovat prohlášeními o odpudivém chování Ruska v Sýrii? Co se změnilo? Asad koneckonců stále vládne a ruská letadla shazují bomby na teroristy.

Řeknu vám, co se změnilo.

Nadnárodní elity tahající za nitky syrských teroristů, které toto krvavé blízkovýchodní divadlo zinscenovaly, začínají chápat, že v Sýrii prohrávají. A ony prohrávají nerady. Ale ještě míň než

prohry mají rády, když západní občané sledují jejich porážku. Jejich moc se totiž z větší části opírá o strach a celosvětové přesvědčení, že tým Soros a Kagan nikdy neprohrává.

Tak například naši (ukrajinští) sousedé podobně nemohou uvěřit, že tým Clintonová není všemocný. Brexit a Trumpovo vítězství těmto lidem velice rozhodily zažitý chod věcí. Kdyby na CNN ukázali, jak Rusko, Írán a Turecko společně řeší syrský problém, mohlo by to rozbít poslední zbytku jejich iluzí. A tak aby nemuseli ukázat svou prohru, jednoduše odebrali syrské téma z programu západních mainstreamových médií.

Jediné zprávy, které pronikly blokadou mediálního západního infopole, nebyly ty o průlomu v astanských jednáních, ale o společném útoku ruských a amerických sil proti syrským teroristům. Trump je v úřadě teprve pár dní, ale v Pentagonu už dochází k zajímavým změnám. Za Obamy – a především v případě triumfu Clintonové – by takováto míra spolupráce nebyla vůbec myslitelná.

Dokonce i zvláštní zmocněnec OSN pro Sýrii Staffan de Mistura uznal pokles míry intenzity násilí v Sýrii, čímž nepřímo potvrdil účinnost rusko-turecko-iránských snah nastolit skutečné příměří a nastartovat opravdový mírový proces v Sýrii.

Západní média i diplomaté vytrvale ignorují vyjednávání vedená v Astaně pod dohledem ruských, iránských a tureckých zástupců, na nichž se strany snaží dospět ke kompromisu, který by ukončil občanskou válku. Společné úsilí Moskvy, Teheránu a Ankary skutečně přivedlo zástupce opravdové umírněné opozice a syrské vlády k jednomu jednacímu stolu. Kdo se toho neúčastní? Teroristé, Saúdi, Američané a Evropská unie. Vyjednává se bez nich, což je pro ně bolestivý políček do tváře.

Podaří-li se syrskou otázku skutečně vyřešit bez jejich účasti, bude to tvrdý direkt jejich mezinárodní reputaci. Zvláště by to pak urazilo pýchu těch amerických sil, které část syrské opozice přímým vyjednáváním s Asadovou vládou zprostředkovaným Rusy zradila.

Co bude dál? Dojde-li v Astaně k uzavření nějaké smlouvy, bude zbytek účastníků syrského konfliktu vlastně postaven před hotovou věc. Samotná realizace jejího obsahu bude pravděpodobně uskutečněna fyzickou eliminací všech těchto sil, které s ní nesouhlasí. To by sice nejspíš nebylo rychlé, ale zato nezvratné. Jestliže se to povede dokončit, celý svět dospěje k několika poznatkům:

Řešení syrského konfliktu je triumf ruské armády a diplomacie.

USA ani OSN není potřeba k řešení dokonce ani těch nejsložitějších konfliktů. Rusko jako rozhodce zcela postačuje a rozhoduje dobře a spravedlivě – a samozřejmě také s přihlédnutím ke svým vlastním zájmům. **I tak jsou však ruské podmínky podstatně humánnější než krvavý chaos, jaký vytvářelo americké ministerstvo zahraničí pod Hillary Clintonovou.**

Vůbec by mě nepřekvapilo, kdyby se o konečném vítězství nad terorismem v Sýrii západní mainstreamová média vůbec neobtěžovala informovat. Ta alternativní pak připiší veškeré

zásluhy za vítězství Donaldu Trumpovi. Zní to trochu divoce, ale něco pravdy na tom být může. Postačí, když se Trump nebude do ničeho míchat – to bude jeho největší zásluha na vyřešení syrského konfliktu. Taky by bylo skvělé, kdyby americké letouny pro jednu bombardovaly správné cíle.

Co se stane, když astanská jednání selžou? Nic hrozného. Pokud nechce opozice vyjednávat, znamená to jediné: že nebyla dost vybombardovaná a my budeme muset trochu přidat. Jak je ostatně známo, dobré slovo a bomba dosáhnou mnohem víc než dobré slovo samo o sobě – i když je to třeba Lavrovovo slovo.

Úvaha Ruslana Ostaška **Запад тихо сливает Сирию** vyšla na blogu autora 24. ledna 2017. Anglicky úvaha **How and why the West is quietly ditching Syria** vyšla na stránkách Fort Russ 25. ledna 2017. Překlad J. Arnoldski.